Kord tuliwad mõisnik ja talupoeg linna uulitsa pääl wastastikku, ja esimene karjus kohe: „Ega mina ometige eesli eest kõrwa ei lähe! — „Aga mina küll!" ütles talupoeg ja astus kõrwa.

Üks Inglis kaupmees otsis tseitungi läbi oma kaubakuntorisse ühte niisugust teenert, kes rahulise eluga harjunud on. Teisel pääwal tuli üks ennast juba pakkuma. „Minu soow on," ütles kaupmees, et Teie mitte sagedaste kuntorist wälja ei lähe, ja seepärast oleks hää, kui Teie mitte igawust ei tunneks." — „Olge sest mureta, auulik härra," wastas koha otsija; „selle asjaga olen ma juba ammugi harjunud; sest ma olen kaks korda, ja iga kord 5 aastad järestikku tornis istunud." —